

۲۰۱۶/۱۰/۰۵

ملالی موسی نظام

کنفرانس بروکسل در زمینه ادامه کمک ها به افغانستان

با اوضاع نا هنجار در منطقه و پیشرفت های آشکارای عملیات تروریستی در ممالک مختلفه شرق که به تدریج کنترل حکومت مرکزی را سخت به مشکلات مواجه می سازد و نقاط مهم و مناطق زیادی را به تخریبات بنیادی صدمات فاحشی می زند، باز هم در چنین مقطع زمانی مشاهده می گردد که علی الرغم حیف و میل ملیارد ها دالر از جیب باشندگان ممالک سخی و کمک دهندگان جهانی ذریعه فساد و خیم اداری و چور و چپاول های دایمی بودجه های اعمار مجدد، انکشافات ته بنایی زراعتی و صنعتی و در مجموع تاراج پول های هنگفتی که باید برای بلند بردن سطح حیات جامعه ویران افغانی و خلق کار و کسب در جامعه صرف شود، هنوز هم ملت های سخاوتمند دست یاری و کمک به چنان مملکت و دولتی دراز می نمایند.

درین جای شک نیست که این بزل و بخشش ها از خود شرایطی هم دارد و داشته است که در درجه اول درخواست امحاء فساد رو به تزاید اداری و مبارزه با همین حیف و میل های خاینانه وسیع و همه جانبه است؛ ولی آیا ما سال ها قبل شاهد کنفرانس های «توکیو - لندن و پاریس» در زمینه این حاتم بخشی ها و شرایط مشابه آنها نبوده ایم؟ چه شد آن قول و قرار های اولیای دولتی که سخاوت شان برای هم کیشان و هم گامان، بیشترین صدمات اقتصادی و حیف و میل های غیر مجاز را در افغانستان جنگ زده ویران سبب گردید؟!

بدون کوچکترین سیاه بینی، در حقیقت این ۱۵ میلیارد دالر موعود در عرصه چهار سال، با فساد روز افزون اداری، پروژه های بند و انهار را برای کمک به زارعین و ایجاد قوه برق را برای خود کفایی و تولید فابریکه

جات را برای منع واردات انحصاری همسایگان و ایجاد قوه کار و در مجموع تمویل و آبادانی واقعی و طرف ضرورت کشور و ملت فقیر آن، رو براه نخواهد نمود. چرا؟ برای اینکه در اصل روش فعلی حکومت کابل و هر سه قوه آن برای تغییر اصول و مقررات اجتماعی به اساس پشتیبانی از قانون و ایمان به تقوی و وحدت ملی بین همه اقوام حق دار افغانستان، در شرایط فعلی دو پادشاه در یک اقلیم و کش و گیر بین منافع اقلیت ها و ندادن کار به اهل کار و تعدیلات در مقرری های کرسیهای دولتی به اشخاص غیر گروهی به اساس شایسته سالاری و افغانستان دوستی، به وجود نمی آید. یعنی تا زمانیکه یک تغییر روش بنیادی در ارگان های دولت از نگاه انتخاب مأمورین صادق و وطن پرست و صاحب صلاحیت در اجرای امور دولت و در هر سه قوه مهم آن صورت نگیرد، اشتباهات گذشته مانند تکرار مکررات درین سیزده سال، حالت زار مردم و جامعه افغانی را با روز چلانی های معمول و از بد بدتر خواهد نمود و اینهمه کمک های مالی جدید هم به باد هوا می رود، یعنی که کی داد و کی گرفت.

با در نظر داشت شرایط ذکر شده، باز هم از مدتی به اینطرف علی الرغم اختلافات فی مابین مقتدرین حکومت وحدت ملی، گفته می شود که دولت افغانستان اجبار آمادگی برای پذیرش شرائطی را که در کنفرانس بروکسل مطرح میگردد و امکانات دریافت ملیارد ها دالر کمک های پیش بینی شده را برای دولت افغانستان یکبار دیگر میسر می ساخت، کاملاً حس نموده و به نحوی برای چنین جریانی آمادگی هایی را فراهم می کرد.

قسمتی ازین شرایط اقداماتیست از جانب دولت افغانستان که جامعه جهانی به شکل ریفورم و یا تغییرات مهمی تعیین نموده بود از قبیل مبارزه جدی و علنی به مقابل فساد اداری و امحای آن در تمام ساحات، حمایت حقیقی و عملی از حقوق زنان به اساس امکاناتی که قانون درین زمینه مهم تصریح نموده، تقوی فعالیت های سکتور خصوصی برای ایجاد شرایط کار و مبارزه با بیکاری به منظور محو فقر مفرط و بالا بردن عاید ملی، جلب هر چه بیشتر سرمایه های خارجی که البته بدون داشتن اعتماد به دولت و طرز کار آن ممکن نخواهد بود و البته در لست، شرایط مهم دیگری هم موجود است.

با اینکه دولت افغانستان در حالت دوگانگی سران حکومت ملی و رکود کار ها ازین ناحیه و وضع بحرانی جنگ، بی امنیتی و کشتار در هر گوشه مملکت، خطرات و حالتی که همسایه ها برای از بین بردن استقرار و ثبات به میان می آورند، شرایط مشکلی را در اداره مملکت در پیش دارند، ولی بعد از خروج قوای بین المللی، یعنی از سال ۲۰۱۴ اوضاع اقتصادی هم درهم و برهم گردید، طوریکه نظر به بی اعتمادی، طبقه تجار افغانی و خارجی برای سرمایه گذاری در افغانستان بی جرأت گردیده و بیشتر سرمایه های شان راه خارج را پیش گرفته و شرکت ها یکی پشت دیگری سقوط نمودند و بر میزان بیکاری و فقر افزوده شد.

بهر حال، وعده های جامعه جهانی که در کنفرانس بروکسل مطرح گردید، در حدود ۱۲ میلیارد دالر میشود، که در آن نمایندگان ۷۰ کشور و بیست سازمان و تشکیلات بین المللی شرکت داشتند.

هیئت افغانستان در این مجلس چند سند مهم مربوط به استراتژی ملی خود کفایی، توسعه ملی زیربناها، توانمند سازی زنان افغانستان، توسعه امور شهری و میثاق هم شهری بودن و سند پاسخ دهی متقابل افغانستان به جامعه جهانی را به اشتراک کنندگان در کنفرانس، ارائه کردند.

قسمتی از کمک‌هایی که تا حال درین مجلس مهم برای چهار سال آینده یعنی تا سال ۲۰۲۰ اعلام شده است، قرار آتیست:

امریکا که از سال ۲۰۰۲ به اینطرف در ساحات امنیت، امور حکومتی و توسعه، امور مدنی، مبارزه با مواد مخدره و کمک‌های بشر دوستانه تا الان به کمک‌های خود ادامه داده است، درین کنفرانس هم مبلغ ۷۰۰ میلیون دالر را برای امور متفرقه تخصیص داد. دولت آلمان در چهار سال آینده مبلغ ۱,۷ میلیارد دالر را فقط برای مبارزه با فساد اداری و برگرداندن مهاجرینی که قبول نشده اند، اختصاص داده است.

بریتانیا هم هفته گذشته یک میلیارد دالر کمک خود را به افغانستان اعلام کرد. در روزهای گذشته هند همچنان اظهار داشت که در چهار سال آینده ۱ میلیارد دالر به افغانستان برای بهبود اوضاع اقتصادی، کمک خواهد کرد.

جای تعجب است که حتی دولت دو روی پاکستان امکانات کمک ۵۰۰ میلیون دالری را با پیش نهاد سه هزار بورس تعلیمی در چهار سال آینده اعلام نمود. یقین با شستشوی مغزی اولاد معارف در پوهنتون‌ها، اینبار طالبان تحصیل کرده برای تخریب بنیادی جامعه افغانی و شکستادن ثبات سیاسی، به مردم افغانستان تقدیم خواهد نمود. جاپان ۵۰۰ میلیون دالر کمک به پناهندگان و بیجاشدگان داخلی به علاوه در حدود ۴۰۰ میلیون دالر اضافی برای توسعه امور مختلفه در افغانستان را متعهد گردیده است.

ترکیه همچنان که وعده نموده است تا سال ۲۰۲۰ به افغانستان ۶۰۰ میلیون دالر کمک خواهد نمود. عربستان سعودی، ثروت مند ترین ممالک اسلامی، صرف ۱۰۰ میلیون دلار، به افغانستان کمک خواهد نمود. دولت ناروی سالانه ۸۷ میلیون دالر کمک به افغانستان را صرف برای امور اصلاحات انتخاباتی و سیاسی مشروط نموده است.

بانک جهانی هم با تعیین ۴۰۰ ملیون دالر کمک برای انکشاف اقتصادی درین کنفرانس شرکت نمود. اتحادیه اروپا دست بالا گرفته و از بودجه عمومی مبلغ بیشتر از سه ملیارد و سه صد ملیون را برای انکشافات گوناگون اختصاص داده است که امیدواریم کاری در چنان ساحاتی پیش رود. بانک توسعه آسیایی هم با ۴۰۰ ملیون کمک در حلقه سخاوتمندان شامل شد.

باید تصریح نمود که در مورد شرایط پناه گزینان افغان، دولت افغانستان و اتحادیه اروپا هم سندی را به نام سند «[راه پیشرو](#)» امضاء نمودند که محتوای آن در مورد برگرداندن پناهنده های افغان در اروپا می باشد که درخواست پناهندگی شان رد می شود.

تعداد زیادی از افغان‌هایی که در بیرون عمارت کنفرانس بروکسل تجمع کرده بودند، بر تصمیم اتحادیه اروپا مبنی بر برگرداندن ده ها هزار پناهجوی رد شده، اعتراض نمودند.

با وجود اینکه شرایط خاص و سخت گیری هایی درین مجلس به ارتباط نحوه مصرف کمک های شان در امور مختلفه برای بهبود حالت اجتماعی، بر دولت افغانستان تحمیل گردیده است، ولی با نبود شفافیت و حساب دهی

در چگونگی استعمال چنین کمک ها و مبالغ مصارف واقعی، متأسفانه باز هم ناظر حیف و میل این سرمایه های سرشاری خواهیم بود که پلان های عام المنفعه انکشاف زیر بنایی اقتصادی و اجتماعی طرف ضرورت جامعه ویران افغانی را باز هم به ناکامی مواجه خواهد ساخت و دردا که شیوع فساد وسیع اداری چنین درخت های تنومندی را باز هم از ریشه خواهد خشکاند.

پایان

